

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/214/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011862
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2120011862.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. X. augusta XXXX v C., trvale bytom C., okr. Senica, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 5. októbra 2022, č. k. 3Nt/97/2020-55, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. februára 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp. zn. 3T/37/2008 zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Okresný súd v napadnutom uznesení uviedol, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 3T/37/2008, ktorý dodatočne odôvodnil sám, aj prostredníctvom obhajkyne, pričom namietal spôsob a postup pri vykonávaní znaleckého dokazovania, poukazoval na nepoužiteľnosť výsledkov expertízneho skúmania, spochybnil závery znaleckého posudku a páchanie trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, a to s poukazom na ustálenú judikatúru, čo považoval za nové skutočnosti zakladajúce dôvodnosť obnovy konania, pretože tieto by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. nevine.

Okresný súd v napadnutom uznesení ďalej uviedol, že pokiaľ odsúdený poukazoval na dobu páchania trestnej činnosti, ktorú nemožno považovať v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tdo/32/2011 zo dňa 25. októbra 2011 za dlhšiu, pretože v jeho prípade páchanie trestnej činnosti nepresiahlo dobu jedného roka, potom prekonanie judikatúry platnej v čase vydania rozsudku súdu I. stupňa, ako aj uznesenia odvolacieho súdu, nemožno považovať za skutočnosť odôvodňujúcu povolenie obnovy konania. Účinky novej judikatúry nastávajú totiž do budúcnosti (ex tunc), je teda vylúčené ich v súčasnosti považovať za skutočnosť alebo dôkaz súdu skôr neznámy tak, ako to vyžaduje § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Vývoj judikatúry podľa okresného súdu predstavuje totiž skutočnosť, na ktorú nemohol konajúci súd pri rozhodovaní o vine a treste odsúdeného v predmetnom konaní prihliadať, nakoľko v tom čase takáto skutočnosť objektívne neexistovala a nastala až po vyhlásení pôvodného rozhodnutia, ktoré je predmetom tohto konania o povolení obnovy konania. Na túto zmenu podľa okresného súdu nie je možné prihliadať, pretože spôsobilosť nových skutočností alebo dôkazov, ktoré vyšli najavo neskôr, treba vždy posudzovať podľa právneho stavu existujúceho v čase vydania pôvodného rozhodnutia (ex tunc).

K spochybňovaniu znaleckého dokazovania a záverov znaleckého posudku okresný súd uviedol, že odsúdený tieto počas konania žiadnym spôsobom nesporoval, naopak, jeho obrana, ktorá bola v konečnom dôsledku vyhodnotená ako účelová a nepresvedčivá, spočívala len vo vyvíňovaní sa spod trestnej zodpovednosti tým, že tvrdil, že o pestovaní konope v objektoch patriacich k domu nevedel a tiež nevedel o prítomnosti konope v dome.

Okresný súd ďalej v napadnutom uznesení uviedol, že v procese dokazovania pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený nanovo hodnotiť dôkazy, ktoré vykonal a vyhodnotil súd v pôvodnom konaní a doplnil, že za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. zmýlil sa pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (R 32/1992). Okresný súd ďalej uviedol, že súd v pôvodnom konaní znalecké dokazovanie vykonával, čo nepochybne vyplýva z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 3T/37/2008 a súd sa v pôvodnom konaní so znaleckým dokazovaním aj vysporiadal a toto riadne vyhodnotil, čo potvrdil aj odvolací súd. To, že sa jeho hodnotenie odsúdenému nepáči, nie je podľa okresného súdu dôvodom na obnovu konania.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť a odsúdený sťažnosť zahlásil, ktorú odôvodnil sám, ako aj prostredníctvom obhajkyne. Obhajkyňa uviedla, že stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj/88/2015 je novou skutočnosťou, ktorá zakladá dôvod na povolenie obnovy konania. Obhajkyňa ďalej okresnému súdu vytyka, že sa nezaoberal nielen uvedených stanoviskom, ale ani rozhodnutím NS SR z 14. marca 2017, sp. zn. 6Tdo/28/2016, na ktoré obhajoba poukazovala v návrhu na povolenie obnovy konania ako aj v priebehu verejného zasadnutia. Obhajkyňa preto navrhla, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania, ktoré bolo na Okresnom súde Trnava vedené pod sp. zn. 3T/37/2008.

Odsúdený v sťažnosti uviedol, že v odôvodnení svojho návrhu na povolenie obnovy konania sa snažil popísať, že dôkaz č. 14 bol zničený na samom začiatku trestného stíhania, a to nie jeho chybou. Odsúdený namietal, že z pôvodných 80 ks zaistených rastlín bola expertízne preukázaná len v dvoch rastlinách zvýšená hodnota THC a u zvyšných 78 ks zaistených rastlín analýza nebola vôbec robená, v dôsledku čoho nie je možné predmetných 78 ks rastlín označiť za rastliny rodu Cannabis. Odsúdený zastáva názor, že v jeho prípade bolo potrebné expertízne analyzovať každú jednu zaistenú rastlinu. Odsúdený ďalej poukazuje na Protokol č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, jeho čl. 4 ods. 2, podľa ktorého nie je prekážkou na povolenie obnovy konania, ak nové, alebo novoodhalené skutočnosti, alebo podstatná chyba v predchádzajúcom konaní mohli ovplyvniť rozhodnutie vo veci. Odsúdený preto navrhol, aby krajský súd svojím rozhodnutím povolil obnovu konania, ktoré bolo na Okresnom súde Trnava vedené pod sp. zn. 3T/37/2008.

Prokurátor sa k odôvodneniu sťažnosti odsúdeného do predloženia veci krajskému súdu nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresnému súdu bol dňa 19. augusta 2020 doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 3T/37/2008. Odsúdený ďalším podaním prostredníctvom ustanoveného obhajcu svoj návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 14. marca 2017, sp. zn. 6Tdo/28/2016, ktorý považuje za novú skutočnosť zakladajúcu dôvodnosť obnovy konania, pretože podľa predmetného rozsudku Najvyššieho súdu SR na uznanie viny nepostačuje znalecké dokazovanie, ktoré nie je vykonané ohľadom všetkých zaistených rastlín. Odsúdený ďalej doplnil, že v jeho prípade bolo znalecké dokazovanie vykonané len na základe predložených vzoriek, pričom za nesprávny označil aj výber rastlín, ktoré predstavovali vzorku, z ktorej bolo vypočítané množstvo obvykle jednorazových dávok drogy, pretože vybrané boli rastliny, ktoré boli najväčšie, najviac rozkvitnuté a potenciálne najbohatšie na upotrebitelný materiál, pričom tieto neboli vyfotografované a očíslované, v dôsledku čoho ich nie je možné identifikovať a porovnať ich veľkosť s rastlinami, ktoré neboli použité pre vytvorenie reprezentatívnej vzorky. Odsúdený tiež namietal, že vybrané rastliny neboli dostatočne vysušené, dôsledkom čoho došlo k veľkému množstvu upotrebitelných častí a tým nesprávnemu výpočtu obvykle jednorazových dávok drogy. Odsúdený tiež namietal, že trestnú činnosť nespáchal po dlhší čas a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 25. októbra 2011, sp. zn. 2Tdo/32/2011. Odsúdený preto navrhol, aby okresný súd jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel, zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava z 26. februára 2009, sp. zn. 3T/37/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 29. apríla 2014, sp. zn. 3To/21/2014 ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, prerušil mu výkon trestu a prepustil ho na slobodu.

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil aj sám podaním doručeným okresnému súdu dňa 31. augusta 2021, v ktorom okrem iného uviedol, že v pôvodnom konaní nebolo znalecky skúmaných všetkých 80 ks zaistených rastlín a namietal, že každá jedna zaistená rastlina mala byť odvážená samostatne a samostatne i fotograficky zadokumentovaná. Keďže sa tak nestalo, podľa odsúdeného KEÚ PZ nemohol o rastlinách, ktoré mu neboli odovzdané na znalecké skúmanie tvrdiť, že išlo o rastliny rodu Cannabis a ani dospieť k záveru, či všetky rastliny obsahovali THC v koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť. Odsúdený ďalej citoval stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj/88/2015 a uviedol, že rozhodujúcou skutočnosťou je práve zistenie, či všetky zaistené rastliny obsahovali THC. Odsúdený ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 14. marca 2017, sp. zn. 6Tdo/28/2016, ktorý je spolu s označeným stanoviskom

trestnoprávneho kolégia nutné považovať za nové skutočnosti súdu skôr neznáme odôvodňujúce povolenie obnovy konania. Odsúdený ďalej uvádza prepočet hmotnosti zaistených rastlín predložených na znalecké skúmanie pred a po ich vysušení a namieta, že výsledky prepočtu nezodpovedajú skutočnosti, že jednému kilogramu suchého extraktu rastlín rodu Cannabis má zodpovedať sedem kíl rastlín rodu Cannabis pred ich vysušením, čo je uvedené v Prílohe č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, z čoho potom vyvodzuje, že došlo k manipulácii s dôkaznou situáciou. Odsúdený tiež pripojil tabuľky jednotlivých prepočtov podľa dvoch odborných štúdií, zákona č. 139/1998 Z. z. ako aj skúmania vykonaného KEÚ PZ pre dokumentovanie rozdielných hodnôt či už vlhkosti, resp. hmotnosti upotrebitelných častí zaistených rastlín. Odsúdený tiež namieta, že expertízne skúmanie nebolo vykonané na žiadnej rastline pred jej vysušením. Odsúdený ďalej namieta nesprávny výpočet hodnoty upotrebitelných častí zaistených rastlín ako aj nesprávnu aplikáciu kvalifikačného znaku „po dlhší čas“ a poukazuje na čas, ktorý uplynul od zaistenia rastlín do odovzdania dvoch zaistených rastlín na znalecké skúmanie, keď k zaisteniu rastlín došlo dňa 12. septembra 2006 a k odovzdaniu dvoch rastlín na znalecké skúmanie až dňa 20. septembra 2006, z čoho potom vyvodzuje, že znalecké skúmanie bolo vykonané na iných ako zaistených rastlinách.

Z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 3T/37/2008 krajský súd zistil, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Trnava z 26. februára 2009, sp. zn. 3T/37/2008 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona mu bol tiež uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok, pričom Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 29. apríla 2014, sp. zn. 3To/21/2014 odvolanie odsúdeného proti rozsudku okresného súdu podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Z vyšetrovacieho spisu Krajského riaditeľstva PZ v Trnave, ČVS: KRP-86/OVK-TT-2007 a v ňom žurnalizovanej zápisnici o vykonaní domovej prehliadky vyplynulo, že pri domovej prehliadke vykonanej dňa 12. septembra 2006 bolo okrem iného v skleníku zaistených aj celkom 80 rastlín konope, a to 29 ks malých rastlín a 51 ks veľkých rastlín, pričom zo záznamu OR PZ v Senici zo dňa 12. septembra 2006 vyplýva, že 29 ks malých rastlín malo výšku v rozmedzí od 20 do 40 cm a 51 ks rastlín malo výšku v rozmedzí od 180 do 200 cm, pričom všetky zaistené rastliny vážili v surovom stave spolu 52,5 kg. Z vykonaného váženia bola vyhotovená aj fotodokumentácia. Z ďalšieho záznamu OR PZ v Senici vyplýva, že dňa 12. septembra 2006 bolo vykonané aj samostatné váženie 29 ks malých rastlín, ktorých celková hmotnosť bola 2,81 kg, pričom odpočítaním tejto hmotnosti od celkovej hmotnosti 52,5 kg zaistených rastlín bola zistená celková hmotnosť 51 ks veľkých rastlín 49,69 kg. Z predmetného záznamu vyplýva, že na žiadosť KEÚ PZ bola vyšetrovateľom spomedzi množstva malých rastlín vybraná jedna rastlina strednej veľkosti a rovnako aj spomedzi množstva veľkých rastlín jedna rastlina pre expertízne skúmanie. Ostatné zaistené rastliny boli spoločne uložené do vonkajšieho skladu OR PZ v Senici, kde mali byť ponechané do doby ich vysušenia a následnej komisionálnej likvidácie.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. PPZ-10268/KEU-BA-EXP-2006 zo dňa 4. apríla 2007, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu vyplýva, že v zaistenej malej rastline predloženej na znalecké skúmanie bol zistený obsah THC vo výške 3,0 % hmotnostných a v zaistenej veľkej rastline predloženej na znalecké skúmanie bol zistený obsah THC vo výške 3,4 % hmotnostných. Z predmetného znaleckého posudku zároveň vyplýva, že hmotnosť malej zaistenej rastliny predloženej na znalecké skúmanie pred jej vysušením bola 44,45 g, po vysušení 28,25 g, z toho upotrebitelná časť 18,87 g a hmotnosť veľkej zaistenej rastliny predloženej na znalecké skúmanie pred jej vysušením bola 1.360 g, po vysušení 839,2 g, z toho upotrebitelná časť 460,6 g. Z uvedených hmotnostných údajov KEÚ PZ ustálil hmotnosť upotrebitelnej časti všetkých zaistených malých rastlín na 1.192 g a hmotnosť upotrebitelnej časti všetkých zaistených veľkých rastlín na 16,828 kg. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. februára 2009 vyplýva, že zápisnica o vykonaní domovej prehliadky a záznamy (bod 17) boli oboznámené na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Trestného poriadku a znalecký posudok KEÚ PZ bol postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku so súhlasom strán na hlavnom

pojednávani prečítaný, pričom obhajoba ani k oboznámeným listinám a ani k znaleckému posudku KEÚ PZ nemala žiadne pripomienky.

Pokiaľ ide o návrh na povolenie obnovy konania krajský súd konštatuje, že tento bol podaný oprávnenou osobou, a to odsúdeným, čo vyplýva z ustanovenia § 396 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého V prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy konania podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy konania. Taký návrh môžu urobiť aj po smrti obvineného.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a nemohli sa ani brať do úvahy. Všeobecné súdy však nemôžu v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy podľa Trestného poriadku preskúmavať napadnuté meritórne rozhodnutie (jeho vecnú správnosť) ani posudzovať otázku viny či trestu.

Pre rozhodovanie o povolení obnovy konania sú významné také skutočnosti alebo dôkazné prostriedky, ktorými sú spochybňované usvedčujúce dôkazy vykonané v pôvodnom konaní. Hodnotenie predložených dôkazov nesmie presahovať rámec zistenia, či je pravdepodobné, že tvrdená skutočnosť či nový dôkaz sám, alebo v spojení s už vykonaným dokazovaním by mohol privodiť zmenu rozhodnutia. Výsledkom hodnotenia nemôže a nesmie byť nové, zmenené skutkové zistenie. Skrz uvedené hodnotenie je potrebné dosiahnuť určitý stupeň pravdepodobnosti, že zmena rozhodnutia je možná. Ide teda o posúdenie otázky, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi známymi súdu či iným orgánom činným v trestnom konaní už skôr odôvodniť iné, pre sťažovateľa priaznivejšie rozhodnutie. Toto skúmanie spočíva v porovnaní dôkazov dosiaľ vykonaných a doterajších skutkových zistení s dôkazným významom nových skutočností, resp. nových dôkazov. Pokiaľ by bolo možné dospieť k vysokému stupňu pravdepodobnosti, resp. plne odôvodnenému predpokladu (nie je nevyhnutná absolútna istota v tomto smere) o tom, že by na základe nových skutočností a dôkazov mohlo dôjsť k zmene pôvodného rozhodnutia, je namieste rozhodnúť o povolení obnovy konania.

Novou skutočnosťou (t. j. skutočnosťou predtým neznámou) je taká skutočnosť, ktorá nebola zisťovaná alebo nebola predmetom dokazovania v predchádzajúcom konaní, ktorého sa obnova konania týka, alebo skutočnosť, ktorá síce bola predmetom dokazovania, ale s úplne iným výsledkom. Novou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Obnove konania pritom nebráni, ak odsúdený o existencii týchto skutočností vedel, no z akýchkoľvek dôvodov ich neuviedol. Dôležité je len to, či tieto skutočnosti boli známe orgánom činným v trestnom konaní, resp. súdu. Za nové skutočnosti ale nie je možné považovať skutočnosti, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj v tom prípade, keď sa s nimi súd nevyrovnal alebo ich prehliadol.

Dôkazy skôr neznáme sú dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli obsiahnuté v spise, uplatnené niektorou procesnou stranou alebo ktoré neboli vykonané. Neznámym dôkazom môže byť aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom, pričom v takomto prípade by mala byť

predmetom rozhodnutia súdu aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu (napr. zmena výpovede svedka). Neznámym dôkazom potom môže byť aj výpoveď svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odoprel vypovedať, avšak neskôr svoje rozhodnutie zmení a vypovedať chce. Aj v týchto prípadoch ale musí byť predmetom rozhodnutia súdu aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu.

Krajský súd uvádza, že odsúdený sa návrhom na povolenie obnovy konania v podstate domáha prehodnotenia znaleckého dokazovania vo vzťahu k rastlinám konope zaisteným pri domovej prehliadke s tým, že je toho názoru, že mali byť znalecky skúmané všetky zaistené rastliny a nielen vzorka jednej rastliny z každej z dvoch skupín zaistených rastlín a zároveň žiada, aby bol zistený skutkový stav inak právne posúdený. K výhradám odsúdeného sa okresný súd vyjadril v napadnutom uznesení a krajský súd sa s odôvodnením napadnutého uznesenia okresným súdom stotožňuje bez potreby jeho opakovania. Odhliadnuc od uvedeného však krajský súd v záujme toho, aby odsúdený dostal na svoje relevantné otázky odpoveď, považuje za potrebné k inak správne odôvodneniu napadnutého uznesenia okresného súdu uviesť aj ďalšie skutočnosti.

Krajský súd uvádza, že podstatou znaleckého dokazovania vykonaného v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 3T/37/2008 bolo vzorkovanie, teda vybratie vzorky zo skupiny druhovo a veľkosťovo rovnakých zaistených rastlín. Krajskému súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že KEÚ PZ tak postupuje aj v aktuálnom čase. Zo záväznej pracovnej inštrukcie KEÚ PZ č. ZPI-CH-061-A/2019 zo dňa 13. marca 2019 (platnej od 16. júla 2019) upravujúcej prípravu vzoriek drog pre kvalitatívne a kvantitatívne analýzy vo vzťahu k rastlinám rodu Cannabis (konope) vyplýva, že vzorkovanie materiálov je nevyhnutné a vykonáva sa rutinne, pretože analyzovanie všetkých predložených materiálov je časovo a ekonomicky enormne náročné a získané informácie sa v podstate nelíšia od hodnôt získaných pomocou analýzy reprezentatívnych vzoriek. Princípom vzorkovania je vybrať primárnu vzorku redukciou hmotnosti predloženého materiálu, z ktorej sa po ďalšej homogenizácii pripraví analytické vzorky. Primárnou vzorkou je odobraté množstvo materiálu získané použitím správneho vzorkovania a analytickou vzorkou je posledné odobraté množstvo materiálu, spravidla z primárnej zložky.

V prípade skúmania súborov s väčším počtom kusov čerstvých rastlín konope sa z každého súboru čerstvých rastlín odoberie reprezentatívna vzorka. Dôležité je pritom vizuálne posúdenie, pretože len vizuálnym skúmaním celých rastlín sa dá posúdiť ich taxonomické zaradenie a stupeň zrelosti. Ak pri vizuálnom posúdení súboru rastlín nie sú pozorované morfológické rozdiely, možno o celom súbore urobiť závery aj po preskúmaní náhodne odobratej reprezentatívnej vzorky. Príprava reprezentatívnej vzorky prebieha tak, že sa vizuálne posúdia rastliny pestované za rovnakých podmienok a rozdelia sa do jednotlivých súborov na základe charakteristických znakov (približne rovnaká výška, rovnaké štádium rastu, zhodná morfológia) a reprezentatívna vzorka sa odoberá z každého súboru osobitne na základe počtu rastlín v súboroch, pričom počet rastlín tvoriacich reprezentatívnu vzorku je druhou odmocninou z celkového počtu rastlín daného súboru a v prípade súborov menších ako 11 sa odoberú všetky rastliny a v prípade súborov s počtom rastlín 11 a viac sa odoberá počet rastlín podľa tabuľky, ktorá je uvedená v predmetnej inštrukcii. Rastliny sa odoberajú náhodným výberom z rôznych miest vybraného súboru, a to len ich nadzemné časti bez koreňového systému.

Z postupu KEÚ PZ opísaného v bodoch 26 a 27 vyplýva, že KEÚ PZ aj v prípade trestnej veci odsúdeného postupoval v podstate rovnako, keď z dvoch skupín zaistených rastlín, z ktorých každá mala viac ako 11 ks rastlín zadal vyšetrovateľovi pokyn na vybratie vzorky, ktorú predstavovala jedna rastlina z každej z dvoch skupín zaistených rastlín a z analýzy každej vzorky vykonal prepočet hmotnosti upotrebitelnej časti sušiny a obsahu THC v ňom pre každú z dvoch skupín zaistených rastlín.

Krajský súd ďalej konštatuje, že odsúdený k svojmu návrhu na povolenie obnovy konania nepripojil žiadny nový dôkaz, ktorý bol v pôvodnom konaní neznámy, preto ani krajský súd nevzhliadol existenciu dôvodu na povolenie obnovy konania.

Pokiaľ ide o výhradu obhajoby, že stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj/88/2015 je novou skutočnosťou, ktorá zakladá dôvod na povolenie obnovy konania, krajský súd sa s touto výhradou nestotožňuje. Z predmetného stanoviska totiž okrem iného vyplýva, že rastliny rodu Cannabis (konopa), okrem semien a odrôd konopy satej uvedených v osobitnom predpise, sú omamnou látkou zaradenou v I. skupine prílohy č. 1. zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, ak obsahujú psychotropnú látku THC ako účinnú látku, a to v koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v § 2 ods. 1 naposledy označeného zákona, pričom ak je uvedený predpoklad splnený, potom sú rastliny rodu Cannabis (konopa) omamnou látkou v zmysle § 171 ods. 1 alebo § 172 ods. 1 Trestného zákona bez ohľadu na okolnosť, že ide o rastliny doposiaľ nespracované na účel aplikácie sušením (prípadne lúhovaním), nakoľko suchý extrakt, tinktúra (etanolový výluh) a živica z takých rastlín sú rovnako omamnými látkami, zaradenými (každá osobitne) v tej istej prílohe zákona. Z uvedeného stanoviska tiež vyplýva, že doposiaľ pestované rastliny nie sú predmetom určeným na nedovolenú výrobu omamnej látky alebo psychotropnej látky v zmysle § 173 ods. 1 Trestného zákona. Krajský súd uvádza, že práve znaleckým dokazovaním vykonaným v pôvodnom konaní aplikáciou vzorkovania a vychádzajúc z toho, že analyzovanie všetkých predložených materiálov je časovo a ekonomicky náročné a získané informácie sa v podstate nelíšia od hodnôt získaných pomocou analýzy reprezentatívnych vzoriek, bol preukázaný jednak obsah THC vo všetkých zaistených rastlinách ako aj hmotnosť upotrebitelného materiálu po ich vysušení.

Obhajoba ďalej poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 14. marca 2017, sp. zn. 6Tdo/28/2016, Najvyšší súd SR v ňom okrem iného uviedol, že „Niet pochybností o tom, že rastliny rodu Cannabis (konopa) sú uvedené v zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v prílohe 1, v skupine I. pod názvom omamné látky. Znaleckým skúmaním však nebol vôbec zisťovaný obsah THC v týchto 27 čerstvých rastlinách - kríkoch a bez toho nie je možné tieto rastliny označiť ako omamné látky, ale iba ako predmet určený na nedovolenú výrobu omamnej látky, ktorej rozsah - hmotnosť bol zistený. Uvedený stav nastal nesprávnym postupom orgánov činných v trestnom konaní, vrátane dozorového prokurátora. Došlo totiž k zničeniu zaistených 27 kríkov konope. Expertízne skúmanie až po vysušení 5 vzoriek a jeho výsledok je pre trestné konanie, vzhľadom na už uvedené nepoužiteľné. Za daného stavu konanie obvineného spočívajúce vo vysadení a pestovaní 27 kríkov konope je možné kvalifikovať už iba ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 Tr. zák., ale iba za podmienky, že prvostupňový súd bude akceptovať, alebo korigovať zistenú hmotnosť predmetu a doplnené znalecké dokazovanie tomuto súdu dovolí ustáliť aj novo zistenú hodnotu tohto predmetu určenému na nedovolenú výrobu omamnej látky.“ V trestnej veci, ktorá bola predmetom rozhodovania Najvyššieho súdu SR, obvinený vo fóliovníku neoprávnene nasadil a pestoval 27 kríkov rastliny rodu Cannabis siata (konope) o celkovej hmotnosti 80 kg, ktoré boli políciou zrezané, zaistené, odvážené, rozdelené do 5 veľkostných skupín. Z každej tejto skupiny bola vybraná jedna čerstvá rastlina ako reprezentatívna vzorka na znalecké skúmanie, ostatné rastliny zničili.

Krajský súd k rozsudku Najvyššieho súdu SR označenému v bode 31 uvádza, že tento na jednej strane nezohľadňuje stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj/88/2015, podľa ktorého doposiaľ pestované rastliny nie sú predmetom určeným na nedovolenú výrobu omamnej látky alebo psychotropnej látky v zmysle § 173 ods. 1 Trestného zákona a na strane druhej nevysvetľuje, prečo malo byť znalecky skúmaných všetkých 27 ks zaistených rastlín. Krajský súd preto uzatvára, že predmetný rozsudok Najvyššieho súdu SR nemá k trestnej veci odsúdeného žiaden vzťah.

K námietke obhajoby, že v pôvodnom konaní bol nesprávne aplikovaný kvalifikačný znak závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas krajský súd uvádza, že prípadná nesprávna právna kvalifikácia správne zisteného skutku je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, nie však dôvodom na povolenie obnovy konania.

Krajský preto súd uzatvára, že návrh na povolenie obnovy konania nebol dôvodný a okresný súd postupoval správne, pokiaľ návrh odsúdeného zamietol. Keďže krajský súd nezistil žiaden dôvod na zmenu či zrušenie napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.